

tegnelse, nemlig Maskinmester af 3die Klasse. Udvalget finder det imidlertid naturligere i Stedet herfor at indføre en „Undermesterklasse“, idet man da — jfr. Ændringsforslagene Nr. 17 og 18 til § 12 — stiller Kravene til disse noget lempeligere end ved § 12 bestemt for Maskinmestre af 3die Klasse. Man foreslaar derfor dels at nedsætte den forlangte Søfart noget og dels ikke at kræve Haandværksprøven bestaaet, før vedkommende senere skal have Bevis som Maskinmester af 2den Klasse. Man opnaar herved, at vedkommende, medens han sejler, under de ombordværende erfarne Maskinmestres Vejledning kan opnaa dog en Del af den praktiske Haandværksfærdighed, som kræves for at bestaa nævnte Prøve, og som han ikke har haft Lejlighed til at faa under den forudgaaende Læringeuddannelse paa Maskinværkstedet i Land.

Indførelsen af Betegnelsen „Undermester“ har foranlediget Fremsættelsen af Ændringsforslagene Nr. 4, 16, 19, 20, 25, 26 og 27, af hvilke Nr. 19 indeholder den Realitet, at de nedskrevne Krav til den vordende Undermesters Tjeneste om Bord gør det naturligt, at der til Undermesterens Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 2den Klasse kræves noget længere Undermestertjeneste end foreslaaet for en Maskinmester af 3die Klasse, hvorfor den i § 13 anførte Tjeneste af 4 Maanedø foreslaas ændret til 6 Maanedø.

Sønæringsforslagets § 5 bestemmer, at Skibe med Maskine paa indtil 800 H.K. skal kunne fare paa Middelhavet med kun 2 Maskinmestre, medens der nu kræves 3 saadanne, naar Maskinen er over 500 H.K. Udvalget skønner imidlertid ikke, at man bør gaa til en Formindskelse af det i den nugældende Sønæringslov krævede Antal Maskinister i de her omhandlede Skibe.

Ændringsforslagene Nr. 5 og 6 bestemmer derfor, at der i saadanne Skibe skal være ansat yderligere een Undermester, hvor Maskinen ikke er over 800, og een Maskinmester af 2den Klasse, saafremt denne er over 800 H.K. Hvor Skibsmaskinen er under 800 H.K., indfører Æn-

dringsforslaget den Lempelse i den nugældende Lovregel, at en Undermester kan træde i Stedet for en Maskinmester af 2den Klasse.

Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 til Sønæringsforslagets § 8 og de dermed forbundne Ændringsforslag Nr. 28 og 29 til samme Lovforslags § 32 gælder den i Indledningen omtalte Frafalden af Kravet om udvidet Skibsførereksamen som Vilkaar for Adgang til at føre dansk Udvandreriskib i Fart paa fremmede Verdensdele.

Ændringsforslag Nr. 12 til Sønæringslovens § 9 hjemler den Styrmand, som har de i Paragraffen foreskrevne Fartsbetingelser, Ret til at være Fører af Damp- eller Motorskib paa indtil 200 Tons i indskrænket Fart. Herved udvides det allerede i Lovforslaget indeholdte Princip, hvorefter en Styrmand med 2 Aars Fartstid som saadan, men uden Skibsførereksamen har Adgang til at føre Sejlskib paa indtil 200 Tons i begrænset Fart, til ogsaa at omfatte Dampskibsfart. Ændringen imødekommer et Ønske hos visse Dampskibsrederkredse og finder Støtte i den Omstændighed, at Størrelsen af Slæbedampere og lignende, der tidligere stedse laa under 100 Tons-Grænsen og saaledes kunde føres af Sætteskipperne, nu jævnlig naar op over den nævnte Størrelsesgrænse.

Det følger af Hovedregelen i Lovforslagets § 16, at Fiskeriet i Nord- og Østersøen ikke vil være bundet ved Forslagets Bestemmelser, for saa vidt det foregaar med Fartøjer af under 20 Tons. Lige med dette Kystfiskeri bør imidlertid indenfor tilsvarende Grænser det Kystfiskeri stilles, der foregaar ved Færøerne med der hjemmehørende Fartøjer og Baade; men til at hidføre denne Ligestilling er en positiv Bestemmelse nødvendig, idet Udeladelsen af en saadan vilde gøre Hovedregelen i Lovforslagets § 17 om Fiskeri ved Færøerne og Island anvendelig ogsaa paa det færøske Hjemmefiskeri.

I Henhold hertil stilles Ændringsforslag Nr. 21 til Sønæringsforslagets § 16.

Og endelig tilsigter Ændringsforslaget Nr. 22 til Sønæringsforslagets § 17 at mu-